

921.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 listopada 1924 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł na niektóre towary (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar podwyższa się, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr.
220	Buraki cukrowe	—	90

§ 2. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar, zniża się na okres czasu do dn. 31 grudnia 1924 r. włącznie, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr.
233 z p. 2	Wypalki pirytowe (purple ore)	—	15

§ 3. Towar, wymieniony w § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile został nadany do przewozu koleją lub drogą wodną zagranicę lub do stacji granicznej na polskim obszarze celnym najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będzie opłacał cło dotychczasowe w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

922.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 14 listopada 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na mocy §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawić właściwym izmom skarbowym najpóźniej do dnia 5 każdego miesiąca wykazy:

- a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizji;
 - 1) przy dyskoncie weksli;
 - 2) na rachunkach debetowych otwartego kredytu;
 - 3) od pożyczek terminowych;
 - 4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów;
 - 5) od pożyczek na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem należy podać osobno wysokość wynagrodzenia pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie;
 - 6) od gwarancji udzielanych z tytułu eksportu;
 - 7) od gwarancji udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;
- b) najwyższych opłat pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
 - 1) inkasa;
 - 2) zleceń giełdowych;
 - 3) wystawianych zaświadczeń walutowych;
 - 4) wydania akredytywy.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych w rzeczywistej ich wysokości, oraz prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać 1/4% kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycji frankowanych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizji od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 3% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.